

Gastvrijheid in een andere taal

De dag dat ik deze column schrijf, is mijn eerste werkdag na onze vakantie. Wat hebben we genoten! Toscane heeft zo veel te bieden qua weer, natuur, op cultureel gebied maar ook culinair. Veel 'lekkere' afwisseling: Pecorino kazen, salami's met venkel, veel truffels en ook wat ze ermee koken: geweldige risotto, home-made pasta (ik zweer het "Nooit meer anders!"). Ook genoten we van onze leuke appartement in een drie eeuwen oude boerderij.

Het enige dat me verbaasde, is de bijna ambtelijke en weinig gastvrije houding van de Italianen. Soms was het enthousiasme en plezier in het werk dat ze hadden nauwelijks te bespeuren. Ik zocht nog maar eens een definitie van gastvrijheid op, misschien heb ik het al die jaren niet begrepen? "Gastvrijheid: eigenschap of situatie dat je hartelijk en gul bent in het onthalen en logeren van gasten", zegt de Van Dale. Dat komt aardig overeen met wat ik dacht te weten. Mensen het gevoel geven dat ze welkom zijn, een bijdrage willen leveren aan een onvergetelijke ervaring op een bepaalde 'plek'.

Soms liep het de spuigaten uit. Soms zaten we ergens voor een hapje of een drankje en dan gunden ze ons geen blik waardig, bleven stoïcijns met elkaar praten, soms waren ze gewoon niet vriendelijk, soms vlogen ze je aan alle kanten voorbij ogenschijnlijk druk maar we hebben nooit uit kunnen vogelen waarmee. Het hield me bezig. Wat was dat nou toch? Of is het misschien angst dat ze de klant niet goed te woord kunnen staan omdat ze alleen Italiaans spreken? Wat het ook was, geduldig wachten is het motto, vermoedelijk is in deze situatie het 'dolce far niente' geboren.

Gelukkig kon het ook anders. De eigenaar van 'onze' boerderij bijvoorbeeld. Onze Giorgio - die wel wat Engels sprak - liep de hele dag rond en zorgde ervoor dat iedereen het naar zijn zin had. Heb je voldoende handdoeken, pannen, potten, dekens, wc papier? Hij maakte het zwembad schoon, maaide het gras (een hectare of tig) enfin hij genoot zichtbaar van het anderen een goed verblijf bezorgen. Daar geniet ik dan weer van.

Wat een plezier had hij ook op woensdagavond waarop iedereen bij hem kwam eten. Een gezellige Italiaanse avond in een eeuwenoude stal aan lange houten tafels vol met antipasti, lasagne, heerlijk mals gebakken vlees en crème caramel onder het genot van een glaasje lokale rode wijn, vin santo bij het dessert en Grappa bij de koffie (die Grappa sla ik graag af, brr, nooit heb ik dit drankje leren waarderen). De enige die ik niet heb zien lachen die dagen is zijn schoonmoeder. Dat arme mens heeft zich 2 dagen uitgesloofd in de keuken om al die heerlijkheden te bereiden. Ik had haar er graag bij gehad om haar te laten genieten van dit feest!

Ingrid Rip

Eigenaar RREM

InControl